

eoss-conf.com

ISSUE
Nº10

EUROPEAN OPEN
SCIENCE SPACE

COLLECTION OF SCIENTIFIC PAPERS

2st INTERNATIONAL
SCIENTIFIC
AND PRACTICAL
CONFERENCE

GLOBAL DIRECTIONS
IN SCIENTIFIC RESEARCH
AND TECHNOLOGICAL
DEVELOPMENT

NOVEMBER 11-13, 2024, VALENCIA, SPAIN

**EUROPEAN OPEN
SCIENCE SPACE**

Proceedings of the 2st International Scientific
and Practical Conference
**"Global Directions in Scientific Research and
Technological Development"**
November 11-13, 2024
Valencia, Spain

Collection of Scientific Papers

Spain, 2024

UDC 01.1

Collection of Scientific Papers with the Proceedings of the 2st International Scientific and Practical Conference «Global Directions in Scientific Research and Technological Development» (November 11-13, 2024. Valencia, Spain). European Open Science Space, 2024. 282 p.

The conference is included in the Academic Research Index ReserchBib International catalog of scientific conferences.

The conference is registered in the database of scientific and technical events of UkrISTEI to be held on the territory of Ukraine (Certificate №506 dated 18.09.2024).

The materials of the conference are publicly available under the terms of the CC BY-NC 4.0 International license.

The materials of the collection are presented in the author's edition and printed in the original language. The authors of the published materials bear full responsibility for the authenticity of the given facts, proper names, geographical names, quotations, economic and statistical data, industry terminology, and other information.

Ахновський Д., Ахновська І., Болгов В.
РОЗВИТОК СТАРТАПІВ У КРАЇНАХ ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ..... 66

Бабак Л.О., Замлинна Я.В., Музика І.П., Верховод І.С.
СИСТЕМА КОМУНІКАЦІЙ У СФЕРІ КОРПОРАТИВНОЇ
СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ..... 69

Меньшинін Т., Гриців Р.
МЕТОДИ КОМЕРЦІАЛІЗАЦІЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ПРОДУКЦІЇ..... 73

Міщенко А.
МЕТОДИ ІНТЕГРАЛЬНОЇ ОЦІНКИ В КОМПЛЕКСНОМУ АНАЛІЗІ
ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА..... 76

Section: Geography, Geology and Geodesy

Клипа А.В.
ГІС ЯК ІНСТРУМЕНТ ОЦІНКИ ВІЙСЬКОВОГО ВПЛИВУ
НА ДОВКІЛЛЯ: МЕТОДОЛОГІЯ І ПЕРСПЕКТИВИ
ЗАСТОСУВАННЯ..... 80

Section: History and Cultural Studies

Григорук Н.
ФРАНЦУЗЬКЕ ПРОСВІТНИЦТВО..... 84

Section: Information Technology, Cyber Security and Computer Engineering

Сейсебаєва Н., Залозна В.
СОЦІАЛЬНИЙ АСПЕКТ ІННОВАЦІЙ В ЖКГ..... 87

Пархаєва Н., Чечель А.
НАПРЯМИ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ РІШЕНЬ В
ОРГАНІЗАЦІЮ ЛОГІСТИЧНОГО ПРОЦЕСУ НА СКЛАДІ..... 88

Білик М., Тихоход В.
СИСТЕМА РОЗПІЗНАВАННЯ АВТОМОБІЛЬНИХ НОМЕРІВ..... 96

Яксун І.
МЕТОДИКА КОНТЕЙНЕРИЗАЦІЇ ТА ОРКЕСТРАЦІЇ ДЛЯ
РОЗГОРТАННЯ ТА УПРАВЛІННЯ ВЕБ-ЗАСТОСУНКАМИ
ФРЕЙМВОРКУ SPRING BOOT..... 99

Section: History and Cultural Studies

ФРАНЦУЗЬКЕ ПРОСВІТНИЦТВО

Григорук Наталія

к. і. н., доцент

Кафедра всесвітньої історії та релігієзнавства
Тернопільський національний педагогічний
університет імені Володимира Гнатюка, Україна

У найбільш яскравих, класичних формах ідеологія Просвітництва розвивалася у Франції. Разом з тим, по-перше, французьке Просвітництво своїми багатьма успіхами зобов'язане досягненням Англійської революції і впливу англійських ідей, по-друге, французьке Просвітництво XVIII ст. мало значний вплив не тільки на власну країну, але й на низку інших країн, оскільки тоді все французьке було модним в Європі, а Франція була центром усього європейського інтелектуального життя. Проте у Франції не було можливості для такого компромісу, як це було в Англії, і така обставина надала місцевому Просвітництву яскравої своєрідності.

Протягом XVIII ст. у Франції спостерігалися своєрідні “припливи-відпливи” урядових репресій проти вільної думки. Просвітителі не могли розраховувати на порозуміння з режимом. Таке перманентне політичне протистояння сприяло радикалізації програми Просвітництва. До того ж і галліканська церква була жорстко непоступливою до інакомислячих і підтримувала державу у цьому конфлікті. Тому політичний радикалізм набув і антиклерикального характеру.

Ще однією особливістю французького Просвітництва був значний вплив на нього з боку аристократичної культури. Якщо в Англії культура не була розірвана на народну і культуру еліти, то у Франції поляризація культури була дуже істотною. Саме аристократична культура створила стійку й універсальну форму спілкування – салон, який виступав і як спосіб проведення колективного дозвілля, і як арена політичної, літературно-художньої і т. п. інтелектуальної діяльності. Просвітителі запозичили салонну форму спілкування, яка, проте, не стала єдиною формою стосунків. Стали з'являтися різноманітні гуртки – філософські, літературні, наукові. Найзначнішим серед них був гурток енциклопедистів, як називали видавців знаменитої “Енциклопедії”. Очолював гурток філософ Дені Дідро (1713–1784), а активними членами гуртка були Гольбах, Гельвецій, Руссо, Кондорсе, Кондільяк та ін. “Енциклопедія наук, мистецтв і ремесел” виходила в світ окремими томами з 1751 до 1772 р.

Гурток фізіократів, який очолював Ф. Кене (1694–1777), виступав за всебічний розвиток виробництва, зокрема, у землеробстві вони прагнули до створення верстви вільних фермерів, які здатні інтенсифікувати виробництво,

вимагали свободи зовнішньої і внутрішньої торгівлі та свободи підприємництва.

Найяскравішою постаттю Просвітництва був філософ, письменник, історик Вольтер (Франсуа Марі Аруе – 1694–1778). Ім'ям Вольтера іноді позначають всю епоху Просвітництва. Його головні праці: “Основи філософії Ньютона” (1740), “Філософський словник” (1764), “Філософія історії” (1765), “Досвід про мораль і дух народів і про головні історичні події” (1756–1769), “Історія Карла XII” (1731), “Вік Людовіка XIV” (1751), “Бог і люди” (1769), “Історія встановлення християнства” (1777) та багато інших.

Концепція “просвіченого правління” становить основу соціальної філософії Вольтера. Це правління розглядається ним як своєрідний союз філософів і правителів. Місія філософів – дбати про справедливі закони і розкривати правителям справедливі принципи державного ладу, а місія правителів (“філософів на троні”) – впроваджувати ці закони і принципи в практику. Вольтер вважав, що суспільне життя ґрунтується на мовчазній угоді між народом і владою стосовно забезпечення природних прав людини. Найголовнішими з них він вважав свободу, рівність усіх перед законом, право власності на продукт своєї праці.

Ворогуючи з церквою, виступаючи з критикою християнської релігії, Вольтер, проте, вважав, що “віра в Бога, що винагороджує за добрі вчинки і що карає за погані, а також що прощає за незначні провини, – є для людського роду найкориснішою вірою”. На його думку, “якби Бога не було, його треба було б вигадати”. Бог – творець і упорядник світу. Антиклерикальний характер творів Вольтера пояснюється його гнівним протестом проти про абсолютистської позиції церкви та її активної участі в переслідуванні вільної думки.

Близкучий літературний талант Вольтера, його нещадна критика і насмішка не залишила каменя на камені від ідей і установ Старого порядку. Все було висміяно і дискредитовано в очах суспільства. У цьому була причина його неймовірного успіху і популярності.

Шарль Луї де Секонда де Монтеске, барон де ла Бред (1689–1775) був прихильником глибоких конституційних реформ. Головні його праці: “перські листи” (1721) – перший твір просвітницької літератури у Франції, “Про причини величі і падіння римлян” (1734) і трактат “про дух законів” (1748). Монтеске – один із засновників географічного напрямку в суспільствознавстві нового часу: він доводив, що географічне середовище – клімат, ґрунти, місце розташування – вирішальним чином впливають на суспільний устрій. За Монтеске, невеликі розміри держави сприяють республіканському правлінню, середні – монархічному, а великі – деспотичному.

Монтеске розробив проект вільної держави, який ґрунтується на концепції розподілу влади, що убезпечує громадян від свавілля і зловживань владою, гарантує їм політичні свободи і дає можливість зробити право основним регулятором відносин між громадянами і владою. Він поділяв державну владу на законодавчу, виконавчу і судову. Цю теорію він запозичив у Локка і вдосконалив її, виокремивши судову владу. На думку Монтеске, необхідно не

просто юридично поділити владу, але й створити необхідну систему стримувань і протигаг, щоб влади були стримувані одна одною. Вчення Монтеסקе знайшло багато прихильників серед ліберальних кіл. Його ідеї були втілені невдовзі в американській конституції (1787) і конституційних документах Французької революції XVIII ст.

Однією з найбільш яскравих і суперечливих фігур доби Просвітництва був Жан-Жак Руссо (1712–1778). Його основні праці: “Міркування про походження та причини нерівності між людьми” (1755), “Еміль, або Про виховання” (1762), “Про суспільний договір, чи принципи політичного права” (1762). Як слушно зауважив стосовно Руссо англійський дослідник К. Доусон, що “саме він першим запалив людські уми ідеалом демократії не просто як системи правління, але й як нового способу життя, баченням соціальної справедливості і братства, які є нічим іншим, як царством Божим на землі”. Руссо пристрасно виступав із засудженням суспільної нерівності – не тільки станової, але й майнової і вимагав рівності. Тому саме Руссо називають одним з основоположників нового напрямку суспільної думки – егалітаризму. Причиною нерівності він вважав приватну власність, поява якої зруйнувала первісну рівність, породила контрасти багатства і злиднів, псування моралі і т. п. вади. На думку Руссо, політична рівність буде недосяжною доти, поки економічні умови не будуть сприятливими для рівності соціальної, і що демократичні інститути придатні лишень для маленьких держав, чиї громадяни можуть прямо брати участь в суспільному житті й управлінні. Ідеалом для нього були приклади давньої Спарти і Риму. Руссо не тільки проголосив суверенітет народу на основі повної рівності, але й закликав до відкритої непокори тиранії. Вплив ідей Руссо на інтелектуальне, духовне, політичне життя Франції був дуже могутнім.

Таким чином, як показали наступні події у Франції, просвітницька література прискорила початок революції, бо ж вона зробила “революцію в головах”. Оскільки суспільство завдяки літературі усвідомило весь тягар, всю нестерпність і ненормальність свого становища, то й революція у Франції зробилася справою неминучою.

Список використаних джерел

1. Joël Cornette, Histoire de la France: absolutisme et Lumières (1652-1783), Paris, Hachette supérieur, 2005.
2. Monique Cottret, Culture et politique dans la France des Lumières : 1715-1792, Paris, Colin, 2002.
3. Brewer, Daniel. The Enlightenment Past: reconstructing 18th-century French thought. Cambridge: Cambridge University Press, 2008.

Proceedings of the 2st International Scientific
and Practical Conference
" Global Directions in Scientific Research and Technological Development "
November 11-13, 2024
Valencia, Spain

Organizing committee may not agree with the authors' point of view.
Authors are responsible for the correctness of the papers' text.

Contact details of the organizing committee:

European Open Science Space
E-mail: info@eoss-conf.com
URL: <https://www.eoss-conf.com/>

